

ЦИРКЪ

VIII

Орѣшко и чичо Чочо въ дома на Орѣшка. Радостѣта на всички. Родителитѣ на Орѣшка изпращатъ Орѣшко да се учи.

Автомобилътъ бързаше въ тъмнината. Орѣшко напраздно се взираше наоколо. Нищо не можеше да се различи, освенъ правия пѣтъ, който се освѣтяваше отъ двата силни фара. Родителитѣ на Орѣшка не можеха да повѣрватъ, че сж намѣрили детето си. Тѣ постоянно разпитваха Орѣшка и тя не знаеше на кое по-напредъ да отговори. Изведнажъ нѣкой извика изподъ широката дреха на чичо Чочо:

— Деца, елате на циркъ!

— Ахъ, чичо Чочо, ти си взелъ папагала?... А горката маймунка остана въ цирка, — извика Орѣшка.

Усмихнатъ, чичо Чочо извади отъ пазвата си Хубавка, която изплашено се озърташе наоколо, но като видѣ Орѣшка, пѣргаво скочи на скута ѝ.

— Тѣ сж мои, азъ ги доведохъ въ цирка, — рече чичо Чочо, — затова си ги и взехъ.

— Сега вече сме всички заедно и никога нѣма да се раздѣляме, — извика Орѣшка.

Скоро дветѣ уморени деца заспаха. Автомобилътъ бързаше и сутринѣта стигнаха въ родния градъ на Орѣшка. Спрѣха предъ една голѣма кжща.

Орѣшко не можеше да се начуди на хубавата кжща, на голѣмата градина съ прекрасни цвѣтя, на играчкитѣ на Орѣшка... Никога той не бѣше виждалъ такива нѣща. Много дни наредъ идваха познати и роднини да видятъ Гергинка и нейния избавителъ. Отъ сутринъ до вечеръ тя, чичо Чочо и Орѣшко трѣбваше да разправятъ какъ

Ние те не пускаме!